

Kara Gözüm Hindiba

— prens · 22 Haziran 2013

"Durağan kayboluşların demindeyim/
Bir pars ısırığı bu ten bulaşığında"

Öykünür çocuklar;
Kukuletaya iğne geçirmişler
Sokaklara iterler bir kadını
Cadı avında...

Açlığın nefes borusu bu
Akbabalar dört dönerken
Biri kirazını çaldı fakirin
Kara derisine bulanana/
Hırsızın kemiğinden kolye
Hiç yağmurları kara orman
Bataklığında...

Bir tavuğa tahıl!
Afrika bezinden çuha
Büyümüş gözlerde gurur
Baldırı örtmeye don lastiği
İrkilmeye sürme çekti
Kadın/hissiz boşluğunda...

Sus dedi;
Rahip zulunun inadına sus/
Susmak açmaz çiçekleri
Aksine zehir solur orman
Çamur biriketlere
Ot bulunmaz
Kurakta...

Arılar emziriyor
Sokak çocuklarını
Kursaklarına direnç
Ellerine emzik/

Yara siliyor sinekler
Söz yarası/tırpan arası

Kabuklu bir yemişin
Son keyfindeler
Sendeleleyen kızlar
Madam tutsiye
Öykünüyorlar...

Kara gözlü hindibalar
Eğer yaşasaydı nazım
Tüm aç korular orman
Eşit olurdu insanlık
Kendi kanından
Sarhoşluktur
Orman gülüne
Sımsıcak ve esrik
Karşılıksız sevmek lazım
Be ey nazım.../